

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8. Telefon száma 55-88.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8. Telefon száma 51-68.

Miel számunk főbb közleményei: Veszélyek: Az ország Szegeden. Közéletünk. A függetlenségi polgárokhoz.

több az emelet, annál nagyobb a civilizáció. Így készült el az új Szeged terve széles körrel, a melyek hazain két-három emeletet kapszokod egymásra, s a melyek házaik közt négy-öt üres telek növeli a burjánt és labodát ép úgy, mint mielőtt Árpád erre a földre behozta a magyarokat.

mint egy negyed századdal ezelőtt, mikor Szegeden volt, az új alkotmányos korszakban, első országos iparkiallítás. Hogy akkor Szegeden még nagyobb földszintes házak voltak s kívül a Palánkon bizony még a szalmafüdél se volt ritka, nem tartotta vissza az ország iparát, hogy ott rendezzen kiállítást.

Ezért van, hogy az élet Goethenél jobban egy német se ismeri. Megfigyél és észrevedő tehetsége szinte bámulatos. Nemkülönben az a képessége, mellyel az élet örök törvényeire vissza a legegyszerűbb és a legkomplicáltabb tüneményt.

tovább Madách megszólaltja az összes szenvedő emberiség keserűen. Nemi Madáchhoz kell Goethe hasonlítani -- ha ugyan helyén van az ilyen hasonlítás.

Az ország Szegeden.

Országos mezőgazdasági kiállítás még nem volt a földmivelésből élő Magyarországon. Holnap nyílik meg az első, Szegeden, az alsó Tisza-mellék e hatalmas metropolisában, melyet a földrajzi viszonyok is gazdasági gyűjtőpontnak predestinálnak, s melyet vidékének néprajzi viszonyai egy nagy nemzeti hivatás betöltésének feladatává ruháznak fel.

Amaz talán nem akkora mértékben, mint régebben, emezt azonban csorbítottan erővel. Valóságos táborhelye a magyarságnak, a honnan védő- és hódító csapatok indulnak ki az Arad és Temesvár felől előnyomuló oláhok, a Zombor s Újvidék tájéka megszállott szerbség s a vagyoni erejében és nemzetiégi öntudatában már-már szinte aggasztóan növekvő bécsi és bányai németiség ellen. Szeged még mindig meg tud maradni e vidék városának, s még mindig magyar város, a melynek a fejlődése minél nagyobb arányokat öl, annál inkább erőssé lesz arra, hogy visszatérjen a rekonstrukció előtti autochton civilizáció hagyományaihoz.

A holnap megnyíló mezőgazdasági kiállításban megkíséreljük a magunk megismerésének egy tanulságos alkalmát idéződjük, hanem főképen a nagy multu s még nagyobb jövőre hivatott tisztamenti város igazi renaissanceát.

Goethenek kár tulozni az érdemeit, de kisebbíteni se szabad. Annál kevésbé helyes sárba rántani ezt a nagyszabású férfit, mint a hogy tette például Dühring. Lehet, hogy Goethe itt-ott idegen tollal is csekedett. Lehet, hogy Spinozától nemcsak gondolatokat vett át, de még kifejezéseket is. Igaza lehet Kuhlenschecknek, a ki azzal gyanúsítja, hogy Giordano Bruno műveiből sokat merített, a nélkül, hogy a forrást megnevezte volna.

A függetlenségi polgárokhoz. Múlt évben, november 16-án, a közös hadügyminiszter közölte a budapesti hadtest parancsnokával a királynak azt a rendeletét, hogy a Hentzi-emlékszobrot vigyék el a budavári Szent-György-térről és állítsák föl újra a gyalogsági hadapród-iskola udvarán.

Közéletünk.

A múlt hetet Goethe emlékeztetének szentelte Németország. Százötven esztendeje mult, hogy ez a legnevezetesebb német író született, s ez alkalmából az ő születésnapjának emlékére egész Németország. Réziesen visszhangzik ma is.

Benne tisztelt minden német a germán szellemek legizábot megtestesítését, az ő alakjáról ragyogó legyaktóbb fényeket a német dicsőség, őt tartják a legnagyobb németnek nemcsak kortársai, hanem mindazok között, a kik éltek valaha.

Lehet-e valaki igazán nagyszabású költő, a ki ép ezekben az értekekben szenved foglyoktól? Ezt a kérdést fel lehetett volna vetni a Goethe fellelése előtt. Ép ő mutatta meg, hogy lehet.

Nagy és mélység gondolatokkal nem termékenyítette meg az emberiség agyát. Megírta a mit látott, de nem volt igazi teremtő erő. S egyhány nagy és szent érzés előtt zárva maradt a szíve; azok magasztalására nem volt szava. A részvétet nem dicsőít sehol. Ösvéggyel, ártással, gyermekkel, elhagyott jót nem tett soha. A szabadságot nem rajongott, annak magasztalására nincs egy sora. Ezek az ő költészetének nagy foglyokosai.

Az említt szobor a budapesti gyalogsági hadapród iskola udvarára szállítandó s melő restaurálás után ismét, és pedig oly módon állítandó föl, hogy az egy kriptá fölé kerüljön, a melybe az említt harcosok csoportja egybegyűltek. Ez volt a királyi parancs.

Utazás a Balaton körül.

Az öreg huszár haptákba vágja magát s hangosan feléli: -- Jelenem alásan, nem gombolom. Az ebédező országgyűlés már erre odafigyel. De Csányi most teljes haraggal harsány hangon kérdi: -- Miért nem gombolod be? -- Együttal elkeríti ádoját az öreg huszárnak.

szágnak s a ki mégis, ha a szép asszony galamb-szeme hosszan nézett rá, egész testében rezketett, mint a szellőzta iharának lombja. Belső barátság támadt közöttük. A szép asszony úgy akarta. Ha pedig ő már úgy akarta, akkor annak a miniszter ellent nem tudott állani. Nem is tudott, nem is akart.

Ézert van, hogy az élet Goethenél jobban egy német se ismeri. Megfigyél és észrevedő tehetsége szinte bámulatos. Nemkülönben az a képessége, mellyel az élet örök törvényeire vissza a legegyszerűbb és a legkomplicáltabb tüneményt.

Lehet-e valaki igazán nagyszabású költő, a ki ép ezekben az értekekben szenved foglyoktól? Ezt a kérdést fel lehetett volna vetni a Goethe fellelése előtt. Ép ő mutatta meg, hogy lehet.

Magam személyesen vezetem be akkor az emlékeztetés vitát. Elmondtam akkor, hogy kötelessége lett volna a kormányknak kieszakóznia, hogy: ha nem volt elpusztítható az a szobor, mely mint az uralkodó és a nemzet közt létező meghasonlás kihívó emléke állott a magyar fővárosban, vérgig sértve a magyar honfírelmeket, -- leg-

Utazás a Balaton körül.

Az öreg huszár haptákba vágja magát s hangosan feléli: -- Jelenem alásan, nem gombolom. Az ebédező országgyűlés már erre odafigyel. De Csányi most teljes haraggal harsány hangon kérdi: -- Miért nem gombolod be? -- Együttal elkeríti ádoját az öreg huszárnak.

szágnak s a ki mégis, ha a szép asszony galamb-szeme hosszan nézett rá, egész testében rezketett, mint a szellőzta iharának lombja. Belső barátság támadt közöttük. A szép asszony úgy akarta. Ha pedig ő már úgy akarta, akkor annak a miniszter ellent nem tudott állani. Nem is tudott, nem is akart.

Ézert van, hogy az élet Goethenél jobban egy német se ismeri. Megfigyél és észrevedő tehetsége szinte bámulatos. Nemkülönben az a képessége, mellyel az élet örök törvényeire vissza a legegyszerűbb és a legkomplicáltabb tüneményt.

Lehet-e valaki igazán nagyszabású költő, a ki ép ezekben az értekekben szenved foglyoktól? Ezt a kérdést fel lehetett volna vetni a Goethe fellelése előtt. Ép ő mutatta meg, hogy lehet.

Magam személyesen vezetem be akkor az emlékeztetés vitát. Elmondtam akkor, hogy kötelessége lett volna a kormányknak kieszakóznia, hogy: ha nem volt elpusztítható az a szobor, mely mint az uralkodó és a nemzet közt létező meghasonlás kihívó emléke állott a magyar fővárosban, vérgig sértve a magyar honfírelmeket, -- leg-

slabb ne bolygassák az ügyet és ne forgassák meg a nemzet szívében a befutott tört.

Elmondtam azt is, hogy a Hentzi-szobor eddig egy szomorú emlék volt, most pedig élő ottárra teszük, a mely a katonaszkóli készülő magyar ifjúság szemét előtt áll.

Ekkor tört ki a magyar országgyűlés történelmében az a példátlan vihar, a mely a tizenegy óra hosszat tartott ülésen dühöngött, a melynek végén, mikor éjfélok az ülés bezárattól s eltávozt az elnök, úgy, hogy a terem megszánt az országgyűlés jellegével bírti: az egész karzat a még hátramaradt képviselőkkel együtt énekelte azt a dalt, a melyet énekel a magyar, mikor hazajár gondol: „Kossuth Lajos azt üzenté...”

Azóta hónapok multak; az a kormány, a mely nem tudta megakadályozni a királyi parancs kiadását — megbukott. Levertük mi, s velünk az akkor létezett többi ellenzéki pártok.

Lakolt a kormány ezért a bűnéért és a többiért mind, a mit elkövetett. Azonban a királyi parancs fenmaradt, s azt végre is hajtották a mult hónap elején.

Ejőttek annak a hadseregnek a képviselői, a melyet jelentékeny részben Magyarország polgársága véres verejékével tart fón, és a magyar király nevében fölszentelték újra azt az emlékoszlopot, melynek rég feledésbe kellett volna mennie, ha teljes a kibékülés a nemzet és az uralkodó közt, mint a milyen teljesnek mutatta ezt a magyar nemzet számtalan alkalmával.

Midőn a nemzeti kegyelet által a királynéknak emelendő szobor magának követelte azt a helyet, a mely a nemzet lealazásának megőrködését jelzé, természetesen lett volna az, hogy elvigye a régi emléket emlékszóbrát a tennetűbe: sirjézőnek, és álljon ott, minden tárgy szemelenczolatolá menten, a jó királyné szobra, melyet a magyarok emelnek, — mert a magyarok tudnak szeretni, de ha nem tudnak a szeretéket érezni, nem lenne az a faj a magyar, a mely egy királyi szék támaszat képezhetné.

A magyar ember érzi azt a sértést, a melyet rajta elkövettek, midőn a mult novemberi királyi parancsot végrehajtották.

Igaz, hogy mint már mondtam, az akkori kormány lakolt érte; de Magyarországnak most is van felelős kormánya, mely kérdésre vonandó, hogy ha már nem lehetett rábírní a királyt arra, hogy módosítsa rendelkezését, miért nem eszközölték ki, hogy a szoborállítását ne öltsön semmi ténetszerű jelleg.

Könnyű lett volna megérteni a legfelsőbb helyen, hogy nem tanácsos (és csak e szóval élek) a magyar nemzetet sérteni; nem tanácsos szétépíteni a látyolt, melyet a mult év tavaszán az ötven év lefolyta után a falyol loszlanait odavágni a nemzet arczába; tehát tülts meg a korona, hogy így hajtsák végre a kiadott parancsot.

Jól tudjuk, hogy az a kormány, mely felelős volt a mult évben kiadott királyi parancsért, már elpöport; azt is tudjuk, hogy nehéz feladat egy létező királyi parancsot visszavonni; de e mellett tudjuk azt is, hogy a királyi tanácsadónak első kötelessége figyelmeztetni a koronát arra, hogy mily káros következtései lehetnek egy létrajott elhatározás sértő keresztülvitelének és tanácssal szolgálni arra, hogy miképen kelljen eljarni úgy, hogy a királyi elhatározás ne öltsön az a jelleget, a melyet most óttit.

Ennek a kötelességnek nem felelt meg a jelen kormány s ezért a mulasztásért felelős a megbantolt nemzeti érzés előtt. Ezért fogjuk mi felelőségre vonni az országgyűlést.

De, polgártársak! Alkotmányos országokban nem elég a fölhaborodás a keblekbe zarni: polgári kötelesség ennek nyilvános jelet is adni és ezzel mutatni meg, hogy képviselőitek a ti benső érzelmeiteket tolmácsolják.

Ha tehát, a mint nem kélem — mert bízok még nemzetemben — a mi magyar fajunk érzi, hogy arczon ötöttek, adjon méltó és törvényes kifejezést érzelmeinek.

Gyülekeztek ti magyar hazafiak és fejeztétek ki ezt az érzést. Ha meg nem tennétek ezt, bebizonyítanátok, hogy a magyar önézet csak egy régi magyar erény volt, a melyet elpöport a multó idő.

Kossuth Ferenc, a függetlenség és 48-as párt elnöke

Ezt a felhívást intézi Kossuth Ferenc mint a függetlenség és 48-as párt elnöke, a függetlenségi polgárokhoz. Ezt fogja hangoztatni minden-eseire holnap Czegléden is, a hová a tiszta függetlenségi eszmékhez mindig hűségesek eszmelegi polgárság hívta meg. Üdvözöljük a cselekedeteket, a kik teljesen azon a nyomon haladnak, mint az Egyetértés. Az ő pártelnökük, B. Molnár Sámuel volt az első, a ki lapunk vezérének, Eötvös Károlynak, üdvözlötlet közlött a Hentzi-botrány ellen indított akciónak alkalmából.

De üdvözöljük Kossuth Ferencet is. Helyesen, jól cselekszik, pártelnöki kötelességhez híven jár el, a mikor — ha kétsé is, de — felhívást intéz a függetlenségi párt híveinek s felhívja őket, hogy adjanak méltó és törvényes kifejezést érzelmeinek a galád merénnyel szemben.

Azt is mondja Kossuth Ferenc, hogy a mulasztásért felelős kormányt a párt felelőségre fogja vonni. Szívesen és örömmel látjuk ebben a kijelentésben azt, hogy végre Kossuth Ferenc is szabadul a paktum nyúga alól. De így is legyen.

A mikor a felelőségre vonás ideje a képviselőházban is elérkezik, felelje a paktumot Kossuth Ferenc, de ne felelje, hogy egyesgyedül a Széll-kormány felelős a nemzet becsületén ejtett galád merénnyelért.

Debrecezen a Hentzi-botrány ellen.

Mint levelezők jelenté, Debrecezen város polgársága is csatlakozik az országzserzte szervezkedő hazafias mozgalomhoz, mely elégtelt követel a Hentzi ünnepelésével megsértelt nemzeti érzületnek. A debreczeni függetlenségi párt intéző-bizottsága — jó forrásból értesülök — legközelebb ülést tart s azon indítványt fognak tenni párt- vagy népgyűlés összehívására iránt, hogy Debrecezen is megnyilatkozhassék a Hentzi-botrány felett. A megindító határozat tolmácsolására Thaly Kálmánt, a debreczeni I. választókörlet orsz. képviselőjét kéri fel. A városi közgyűlésen is indítványt terjesztene majd elő, hogy Kecskemét példájára Debrecezen város közönsége feliratot intézzen a képviselőházhoz.

A franciaországi események.

Az a remény, hogy ma sorra kerül valamennyi még hátralevő tanu, nem teljesül. Ellenkezéleg, ma igen kevés tanu hallgattak ki, és a hatralevő rész hétfőre marad. Ha hétfőn befejezik a tanuk kihallgatását, akkor valószínűleg csütörtökön fogják meghozni az ítéletet. Kedden tartaná Carrière kormánybiztos plaidoyerját, mely két és fél óra hosszat fog igénybe venni. Még ugyanaz nap megkezdé Dérange védő plaidoyerját, melyet azonban csak szerdán fejezne be. Csütörtökön azután Labori tartaná meg rövid plaidoyerját, mely után a törvényszék tanácskozára és ítéltelhozatalra visszavonulna. Hétfőn vagy kedden fogják alkalmasint a Du Patyval felvett jegyzőkönyvet is felolvasni.

A mai nap legfontosabb tanuallomása a Lamotte mérnöké volt, a ki 1894-ben a vezérkari tisztek ugyanazon kategóriájához tartozott, mint Dreyfus. 1894-ben a haditörvényszék előtt mint tanu kihallgatatta, azt vallotta, hogy nézete szerint nincs kizárva, hogy a bordereau Dreyfustól származik. „Ha azonban — így vallott a tanu ma — már 1894-ben tudtam volna azt, a mit ma tudok, tudniillik, hogy a bordereau kelte nem áprilisra, hanem szeptemberre teendő, úgy már akkor azt mondtam volna, hogy lehetetlen, hogy a bordereau Dreyfustól való.” E szavaknál a tanu kihuzta zsebéből a hadügyminiszteriumnak azt az augusztus hóból kelt körrendeletét, melyel 1894-ben a vezérkari tisztek ama csoportjával, melyhez Dreyfus is tartozott, tudatta, hogy ez évben távol maradnak a hadgyakorlatoktól.

A mai ülés egyáltalán Dreyfusra nézve nagyon kedvező volt, eyekek közt már azért is, mert Deloye tábornok, a ki a vádlott legmakacsabb ellenségehez tartozik, végre kénytelen volt meghátrálni.

Ma érkezett távirataink a következők:

A Dreyfus-pör.

Rennes' szept. 2.

Hartmann őrnagy vallomása.

A tárgyalási terem ma is zsufolással megtelt, de azért a vádlottnak és a tanuknak belépését nem zavarta semmi incidens. A már kihallgatott tanuk közül mintegy huszan voltak jelen, köztük: Mercier, Roget, Billot és Deloye tábornokok, valamint Picquart ezredes. A hallgatóság soraiban élénken vitakoznak arról a tanácskozásról, a mely tegnap egyrészt Cavaignac, Roget és Gonse, másrészt Paleologue és Chanoin tábornok közt folyt.

Dreyfus ma igen ígátottnak és fúradtnak látszott. Belépésekor pár szót váltott Demange ügyvéddel és kezet fogott vele.

A tárgyalást az elnök reggeli 6 óra 35 perczkor nyitotta meg, folytatván a tegnapi félbeszakított tanukihallgatást.

A mai tárgyaláson Hartmann őrnagy folytatta tegnapi félbenmaradt vallomását. Behatóan foglalkozott a bordereauval azzal a részével, a melyben a szerző tudalja, hogy nemsokára módjában lesz, hogy újabb híreket közöljön a tüzérségi formációk átalakításáról. A „formáció” szónak — mondja tanu — különféle jelentése van a tüzéreknel. Ha háboru idején való formációkról van szó, csak az első ügysztyál és a harmadik igazgatóság tiszteje adhatnak róla felvilágosítást 1894. június 4-ike előtt. Ez után a nap után a vezérkar ügyosztályában sok físz, sőt alsóbrendű ügynök, a hadtestben pedig bármely tiszti ismerhette a szervezetet. Ha hadgyakorlati formációkról van szó, nem lehet szó vezérkari tisztről, hanem csak olyan tisztekről, a kik az új tüzérségi formációkkal végzett kísérletek ismérték, tudniillik a harmadik hadtestnek a tiszteiről, a kik a chalonsi hadgyakorlatokon jelen voltak. Azután ráter az 1894-iki lövéskönyvre, a melyet mindenki megszerzehelett. Ez a könyv az ezred nyomdájából került ki s akármelyik tüzérről meg lehetett kapni. A tanu átadja az elnöknek a kézikönyv néhány példányát.

Elnök egy pillantást vet a könyvekre, azután élénk beszélgetést folytat a mellette ülő bírákkal. Hartmann vallomásának végén ismétli, hogy határozottan meg van győződve, hogy Walsin-Esterházy a bordereau szerzője, mert Walsin Chalonsban volt s mert a bordereauval oly részletekről beszélt, a melyeket a Chalonsban tett kísérleteknek az experimentáló bizottság tiszteiről megkaphatott. A tanu figyelmeztet arra, hogy Walsin-Esterházy Bernheimtől nem kapta ugyan meg a lövészet kézikönyvét, de igenis megkapta a lövészet szabályzatot. Azt mondja, hogy a bordereau írója csak bajosán szerezhette meg és csak néhány napig tarthatta magánál ezt a kézikönyvet. Azok a tüzérségi tisztek, a kik 1894-ben a hadtestben szolgáltak, mind megkapták a lövészet kézikönyv vázlatát. Ha vezérkari tisztekről vagy a tüzérségi telepek tiszteiről van szó, csak a harmadik ügyosztály tiszteire vonatkozhatik a bordereau. Mindenesetre más tiszti is kölcsön kaphatta a kézikönyvet és a harmadik ügyosztály tisztejei megtarthatták addig, míg az 1894-ki lövéskönyv kiadása jelen nem voltak. Ezeknek a tiszteknél módjukban lehetett, hogy a lövészet kézikönyv elküldését a bordereauval foglalt kifejezésekkel bejelenték. A tanu kifejti azután, hogy a bordereauban használt kifejezésekből inkább azt lehetne következtetni, hogy a kézikönyvet nem tüzér szolgáltatta ki, mert augusztus hónapban a tüzérek ép úgy kiközlösöshették a lövészet kézikönyvet, mint másfogyóvernemi tisztek, a kik a lövéskönyvkiadatokon jelen voltak. Végül 1894-ben az a tiszti, a ki reglette de correspondance-t vett kölcsön, kénytelen volt egyuttal a lövészet kézikönyvet is kölcsön kéri. Azután a nélkül, hogy Freycinet-t megemlítette volna, vagy hogy Du Patyvalt a titkos iratokhoz

készített kommentárjáról szökött volna, mégis eléggé érthetően nyilatkozik rólok és a Robin-féle mozsárágyuról s az 1891-iki shrapnelről beszél, a melyet Dreyfus állítólag szintén elárolt s a melyről Du Paty komentárjának szó van.

Deloye tábornok tiltakozik az ellen, hogy valamely shrapnelről beszéljenek, hacsak nem zárt ülésben.

Hartmann: Azok az okmányok, a melyeket Deloye tábornok ur a bíróság titkos ülésében bemutatott, lehetővé tették nekem, hogy a Robin-féle mozsárágyuról és a shrapnelről bebizonyítsam, hogy a kettő között nincsen komoly kapcsolat és ebben a részben soha sem lehetett volna Dreyfust komolyan vádolni. De még egyszer megjegyzem, hogy ez az előttem nagyon fontosnak látszó dologt csak a tüzérségi igazgatóság titkos iratainak segítségével bizonyíthatom be.

Elnök: Ön tudja, hogy Deloye tábornok nem enged meg, hogy ezt az ügyet nyilvános ülésen tárgyaljuk. Ha a védők beleegyeznek, a nyilvános ülés berekesztése után zárt tárgyalást fogunk tartani.

Hartmann azt mondja, hogy elég, ha az ülés 10 perczre zártnak nyilvánítja.

Elnök: Ha a védelem fölvilágosítást kíván zárt ajtók mögött, ez hétfőn megtörténhetik.

Brouniart hadbíró: Őrnagy ur azt mondta, hogy Walsin-Esterházy a lövészet szabályzatot is kölcsönvette, de a bordereauban nincs róla szó. hanem csak a lövészet kézikönyvéről és ebből a körülményből nem lehet azt következtetni, hogy Walsin-Esterházy a lövészet szabályzatot is megszerzezte.

Hartmann: De a kettő mégis szorosán összefügg egymással.

Beauvais hadbíró: Több kérdést tesz a tanuhoz, miközben Deloye tábornok félbe akarja őt szakítani.

Elnök: Várjon, tábornok ur. Akkor fog ön beszélni, ha a tanu befejezte mondanivalóját.

Erre a haditörvényszék egyik tagja és Hartmann őrnagy között élénk vita támad a bordereauval a lövészet kézikönyv elküldésére vonatkozó részéről.

A bíró úgy vélekedik, hogy a lövészet kézikönyvre vonatkozó je le prendre kifejezés azt jelenti: másolatot küldök önnek belőle — ellenben...

Hartmann szerint a bordereau írója azt akarta mondani: „ha rendelkezésemre tartja, az fogom venni”, vagyis: át fogom venni, ha ön már használta.

Demange (Hartmannhoz): Legyen szíves nekünk megmagyarázni, milyen összefüggésben van a lövészet kézikönyv a lövészet szabályzattal.

Hartmann kifejti, hogy annak az embernek, a ki a lövészet kézikönyvet sikeresen akar használni, szükségesnek ismernie kell a lövészet szabályzatot is.

Labori felvilágosítást kér a tanutól arra nézve, hogy Esterházy a chalonsi tábornok megszerzehelette az alapismerteket, hogy a Madagaszkarra vonatkozó jegyzeteket és a fedezősapatokról szóló jegyzeteket megszerkeszthesse.

Labori azt válaszolja, hogy oly nagy csapatösszevonásnál, mint a chalonsi, bizonyára könnyű volt Esterházyknak a szóban forgó adatokat megszerzenie.

Labori kérdésre kijelenti Hartmann, hogy tüzérségi tiszti „120 court”, jelzésű ágyú fekézőjét nem nevezte volna hidraulikusnak, mert levegő és víz hozza működésbe. Azután megmagyarázza a tanu, hogy a németeknek csak általános természetű ismeretek lehetnek arról a fekézőről. Ha az ember egyebet sem lát az ágyú elütésénél, lehetetlen olyan érdekes adatokat szerzenie, hogy külföldi hatalmasság beszerzesükkel kívánja. E végre az ágyukat a parkban kell látni és működésükről tüzértisztekkal kell beszélni.

Másrészt úgy vélekedik a tanu, hogy az egyik granátra vonatkozó iratok 1894-ben tűnhettek el.

Labori arra kéri a tanut, hogy mondja meg véleményét a Boutonnet- és Greiner-féle ügryöl.

Hartmann elmondja, hogy Boutonnet-t, a ki a technikai ügyosztály levéltárában volt alkalmazva, 1890 augusztus 30-án titkos iratok kiszolgáltatása miatt eltiltették. Boutonnet akkoriban könnyen hozzáférhetett a canon 120. courtohoz és a hidropneumatikai fekézőre vonatkozó anyaghoz. Boutonnet ezenkívül egyéb tüzérségi ügyekről is értesítéseket adott a külföldnek. Ezután következtet Greiner eltiltése. Greiner a haditengerészeti miniszterium vezérkaránál volt alkalmazva és a katonai bíróság az 1891-iki shrapnel és a mozsárágyú elárolása miatt ítélte el. Így tehát bizonyos terhelő okok, a melyeket Du Paty 1894-ben a titkos iratokhoz irt kommentárjában Dreyfusnak terhére irt, maguktól elesnek, mert azok egyenesen és közvetlenül Greiner és Boutonnet-t terhelik.

Labori: E szerint tehát Dreyfust olyasmíért tették felelősé, a miért már előbb másokat eltiltették. Ön, ugyebár tagja volt a technikai ügyosztálynak?

Hartmann: Igen, kilencz évig és ebben az állásban valamennyi titkos irathoz hozzáfértem.

Labori: Volt-e ebben a minőségben a vezérkari aspiránsokkal is dolga?

Hartmann: Nagyon sűrűn. És ennek ellenére ismételnem kell, hogy sohasem láttam Dreyfust és sohasem beszéltem vele, holott a többi aspiráns minduntalan nálam járt. Dreyfus sohasem tolokodott hozzám és sohasem látszott kíváncsinnak.

Deloye tábornok azt mondja, hogy Hartmann vallomása egészen véve helyes ugyan, de még sem tessék a fölében helyesítség benyomását. A tábornok több pontot idéz, a melyekben Hartmann túlságosan határozottsággal nyilatkozott. Azt igyekszik bebizonyítani, hogy Dreyfusnak állásánál fogva igenis módjában volt, hogy bizonyos titkos híreket megszerzezen.

Demange: Engedjen meg tábornok ur, hol szerezhette volna? Hisz Dreyfus nem volt Chalonsban.

Deloye: Ez igaz, de megszerzehte a kávéházban a tisztársaival folytatott beszélgetés közben vagy a hadügyminiszterium levéltárában. Egyéb-iránt nem vagyok itt tanu, hanem olyan szakértő-féle. Leikiismeretem nyugodt és nyugodtan felelehetek, a mikor az egyik vagy másik lehetetlenségre utalnak, a mikor azt mondják, hogy Dreyfus nem szerezhette meg az egyik vagy másik iratot. En tehát azt mondom, hogy ez az abszolút lehetetlenség nem volt meg.

Hartmann: Arra kérem a tábornok urat, legyen szíves határozottan megmondani, hogy valamelyik részem melyik része nem helyes.

Deloye: Nem akartam az őrnagy urat azzal vádolni, hogy vallomásaiban helytelenül van val, csak azt mondom, hogy vallomását hipotézisekre építette.

Hartmann (határozottan): Erre csak azt az egy választ adhatom, hogy én csupán tényekről konstatállok és hogy egyetlen személyes hipotézist sem állítottam fel, holott én egész vallomása alatt csupa személyes feltételekkel dolgozok.

Demange (Deloyehoz): Fölteszi-e tábornok ur, hogy Dreyfus tisztársaival egyetértett?

Deloye: Semmiesetre. De a dolog úgy történhetett, hogy Dreyfus bizalmas dolgokról felvilágosítást kért tisztársaival és hogy ezek minden gyakrakodás nélkül feleltek neki.

Demange: Látja tábornok ur, ez is csak személyes feltételezés. Mit szöl ehhez Hartmann őrnagy ur?

Hartmann: Ha volt olyan katonatiszt, a ki Dreyfusnak értékesebb iratokról felvilágosítást adott, akkor ennek a tisztekn beszéletbeli kötelessége lett volna, hogy idejőjön és vallomást tegyen.

Demange (Deloyehoz): A Robin-féle mozsárágyúval elkövetett indiszkrétzióról megindították-e a vizsgálatot, hogy megtudják, kitől kapta Dreyfus a bizalmas közlést?

Deloye: Kérdést intéztem róla néhány katonatiszthez.

Demange: Tehát megindították a vizsgálatot? Deloye: Nem volt formális vizsgálat, legalább a harmadik igazgatóság részéről nem.

Demange: És mi volt ama tudakozódásnak az eredménye?

Deloye (hosszabb vitakozás után, a melyben az elnök is részt vesz): A mozsárágyú feltalálóját, Robint is megkérdeztem és ő kijelentette nekem, hogy Dreyfus soha semmitéle felvilágosítást nem kért tőle mozsárágyújáról.

Demange: És mit következtet ön ebből?

Deloye: A mi a saját személyemet illeti, ki kell jelentenem, hogy én nem látom Dreyfus bűnösségét bebizonyítottnak; de még egyszer megjegyzem, hogy én itt csak szakértő vagyok és az a feladatom, hogy technikai kérdésekről felvilágosításokat adjak.

Labori azt kérdezi Deloye tábornoktól, vajjon elvállalja-e a felelőséget a bordereauhoz irt kommentár tárgyiosztóságért.

Deloye: Olyasmíról teszek hozzáam kérdést, a mire csak a katonai bíróság válaszolhat. Meg vagyok róla győződve, hogy a bíróság legjobb lelkiismerete szerint fog dönteni, a mint én is a legjobb lelkiismeretem szerint tettem vallomást.

Labori: Az ön hallgatása elég ékesen beszél. Mit tart ön a bordereauban felsorolt iratok fontosságáról?

Deloye: Az én véleményem szerint az összbenyomás az, hogy a bordereauban felsorolt okmányok nagyon fontosak és hogy a bordereau szerzője igen tekintélyes ur lehetett.

Labori (Hartmannhoz): Mit szöl ön ehhez?

Hartmann: Csak azt mondom, hogy ennek az igen tekintélyes urnak tüzérségi dolgokról abszolút semmi fogalma sincsen, mert ha a bordereau szerzője a hidraulikus fekézőről beszélt, ismeretes dolgokat árult el; ha pedig a „120 court” jelzésű ágyúról van szó, helytelen kifejezést használt.

Deloye: A beosztott tisztek soha sem voltak jelen lövéskönyvkiadatokon és azt hiszem, hogy állandó vezérkari tisztekről van szó. Különbön itt ilyen tisztek nevével látom.

Ezután igen élénk vita támad Deloye és Hartmann között technikai kérdésekről, miközben Hartmann ezt is mondja: „En csak tényekre utalok és ezek nem túrnék zafolatot”.

Elnök elbocsátja Hartmann, de Deloye-t tovább is ott tartja és fölolvassa neki Seber tábornok tegnapi vallomását.

Deloye élesen bírálgatja ezt a vallomást és szemérem lobbanítja Sebernek, hogy szét akarja rombolni a francia tisztek közt levő szolidaritást. (Óriás mozgás.)

Mercier tábornok: A tanuk sorompójához lép és Bernheimtől azt kérdezte, hogy mikor kölcsönözte Walsin-Esterházyknak a lövészet szabályzatot.

Bernheim: 1894. augusztus végén vagy szeptember elején.

Mercier: Az ülés félbeszakítása után be fogom mutatni a lövészet szabályzatot és önök meg fogják látni belőle, hogy a lövészet kézikönyv nélkül is érdekes és használható. A „hidraulikus kifejezést” úgy magyarázza meg, hogy egészen természetes, ha német levelezzet ezt a szót használja, mert a németek rendszeren használják.

Havét vallomása.

A következő tanu Louis Havé tanár, a francia akadémia tagja.

Havé: Eddig már sokat beszéltek a bordereauról a tüzérségi képzettség szempontjából. Engedjék meg, hogy én stílusitika és grammatikai oldalal világitam meg. A bordereauval éppen stílus és grammatikája az, a mely minden két-

séget kizáróan arról tanuskodik, hogy a szerzője nem lehetett Dreyfus. Dreyfus francia ember, a bordereauban pedig csak egy hemszereket a német nyelvből átvett szóhasználat és mondatszerkezetek és meglepő s a legnagyobb mértékben csodálatos, hogy mindazokat a rossz francia kifejezéseket megtaláljuk a bordereauban, a melyekkel Walsin-Esterházy leveleiben lépten nyomon találkozunk. A bordereauknak néhány mondata annyira inkorrek, hogy még egy külföldi tanulóknak is szégyenre válnék, így például ez a mondat: Ce document est difficile à se procurer, egysenes arczulcsapása a francia nyelvnek és nincs az a francia „mitó, a ki a tanulózt ezért meg dorgálta volna. De ilyen hibás szerkezetű mondat még több is van. A nyelvi és a stílus szempontjából tehát teljességgel lehetetlen, hogy Dreyfus írta volna a bordereaut, de másrészt minden mondata, minden sora, minden szava arra vall, hogy Walsin-Esterházy volt a szerzője. Elejétől végig ugyanaz a stílus, ugyanazok a kifejezések, ugyanazok a fordulatok, a melyekkel minden más leveleiben találkozunk, míg Dreyfusnak összes leveleiben korrek francia stílus látunk. Ez a körülmény sokkal fontosabbnak, sokkal döntőbbnek látszik nekem, mint a grafológiai momentum. Nagy ügygyel-bajjal mindenki képes arra, hogy egy írást pauzáljon, de a stílus karkimái lehet ugyan, de utánozni semmi esetre sem. A legnagyobb határozottsággal fenntartom tehát, hogy Dreyfus írta volna a bordereaut, de másrészt minden mondata, minden sora, minden szava arra vall, hogy Walsin-Esterházy volt a szerzője. Elejétől végig ugyanaz a stílus, ugyanazok a kifejezések, ugyanazok a fordulatok, a melyekkel minden más leveleiben találkozunk, míg Dreyfusnak összes leveleiben korrek francia stílus látunk. Ez a körülmény sokkal fontosabbnak, sokkal döntőbbnek látszik nekem, mint a grafológiai momentum. Nagy ügygyel-bajjal mindenki képes arra, hogy egy írást pauzáljon, de a stílus karkimái lehet ugyan, de utánozni semmi esetre sem. A legnagyobb határozottsággal fenntartom tehát, hogy Dreyfus írta volna a bordereaut, de másrészt minden mondata, minden sora, minden szava arra vall, hogy Walsin-Esterházy volt a szerzője. Elejétől végig ugyanaz a stílus, ugyanazok a kifejezések, ugyanazok a fordulatok, a melyekkel minden más leveleiben találkozunk, míg Dreyfusnak összes leveleiben korrek francia stílus látunk. Ez a körülmény sokkal fontosabbnak, sokkal döntőbbnek látszik nekem, mint a grafológiai momentum. Nagy ügygyel-bajjal mindenki képes arra, hogy egy írást pauzáljon, de a stílus karkimái lehet ugyan, de utánozni semmi esetre sem. A legnagyobb határozottsággal fenntartom tehát, hogy Dreyfus írta volna a bordereaut, de másrészt minden mondata, minden sora, minden szava arra vall, hogy Walsin-Esterházy volt a szerzője. Elejétől végig ugyanaz a stílus, ugyanazok a kifejezések, ugyanazok a fordulatok, a melyekkel minden más leveleiben találkozunk, míg Dreyfusnak összes leveleiben korrek francia stílus látunk. Ez a körülmény sokkal fontosabbnak, sokkal döntőbbnek látszik nekem, mint a grafológiai momentum. Nagy ügygyel-bajjal mindenki képes arra, hogy egy írást pauzáljon, de a stílus karkimái lehet ugyan, de utánozni semmi esetre sem. A legnagyobb határozottsággal fenntartom tehát, hogy Dreyfus írta volna a bordereaut, de másrészt minden mondata, minden sora, minden szava arra vall, hogy Walsin-Esterházy volt a szerzője. Elejétől végig ugyanaz a stílus, ugyanazok a kifejezések, ugyanazok a fordulatok, a melyekkel minden más leveleiben találkozunk, míg Dreyfusnak összes leveleiben korrek francia stílus látunk. Ez a körülmény sokkal fontosabbnak, sokkal döntőbbnek látszik nekem, mint a grafológiai momentum. Nagy ügygyel-bajjal mindenki képes arra, hogy egy írást pauzáljon, de a stílus karkimái lehet ugyan, de utánozni semmi esetre sem. A legnagyobb határozottsággal fenntartom tehát, hogy Dreyfus írta volna a bordereaut, de másrészt minden mondata, minden sora, minden szava arra vall, hogy Walsin-Esterházy volt a szerzője. Elejétől végig ugyanaz a stílus, ugyanazok a kifejezések, ugyanazok a fordulatok, a melyekkel minden más leveleiben találkozunk, míg Dreyfusnak összes leveleiben korrek francia stílus látunk. Ez a körülmény sokkal fontosabbnak, sokkal döntőbbnek látszik nekem, mint a grafológiai momentum. Nagy ügygyel-bajjal mindenki képes arra, hogy egy írást pauzáljon, de a stílus karkimái lehet ugyan, de utánozni semmi esetre sem. A legnagyobb határozottsággal fenntartom tehát, hogy Dreyfus írta volna a bordereaut, de másrészt minden mondata, minden sora, minden szava arra vall, hogy Walsin-Esterházy volt a szerzője. Elejétől végig ugyanaz a stílus, ugyanazok a kifejezések, ugyanazok a fordulatok, a melyekkel minden más leveleiben találkozunk, míg Dreyfusnak összes leveleiben korrek francia stílus látunk. Ez a körülmény sokkal fontosabbnak, sokkal döntőbbnek látszik nekem, mint a grafológiai momentum. Nagy ügygyel-bajjal mindenki képes arra, hogy egy írást pauzáljon, de a stílus karkimái lehet ugyan, de utánozni semmi esetre sem. A legnagyobb határozottsággal fenntartom tehát, hogy Dreyfus írta volna a bordereaut, de másrészt minden mondata, minden sora, minden szava arra vall, hogy Walsin-Esterházy volt a szerzője. Elejétől végig ugyanaz a stílus, ugyanazok a kifejezések, ugyanazok a fordulatok, a melyekkel minden más leveleiben találkozunk, míg Dreyfusnak összes leveleiben korrek francia stílus látunk. Ez a körülmény sokkal fontosabbnak, sokkal döntőbbnek látszik nekem, mint a grafológiai momentum. Nagy ügygyel-bajjal mindenki képes arra, hogy egy írást pauzáljon, de a stílus karkimái lehet ugyan, de utánozni semmi esetre sem. A legnagyobb határozottsággal fenntartom tehát, hogy Dreyfus írta volna a bordereaut, de másrészt minden mondata, minden sora, minden szava arra vall, hogy Walsin-Esterházy volt a szerzője. Elejétől végig ugyanaz a stílus, ugyanazok a kifejezések, ugyanazok a fordulatok, a melyekkel minden más leveleiben találkozunk, míg Dreyfusnak összes leveleiben korrek francia stílus látunk. Ez a körülmény sokkal fontosabbnak, sokkal döntőbbnek látszik nekem, mint a grafológiai momentum. Nagy ügygyel-bajjal mindenki képes arra, hogy egy írást pauzáljon, de a stílus karkimái lehet ugyan, de utánozni semmi esetre sem. A legnagyobb határozottsággal fenntartom tehát, hogy Dreyfus írta volna a bordereaut, de másrészt minden mondata, minden sora, minden szava arra vall, hogy Walsin-Esterházy volt a szerzője. Elejétől végig ugyanaz a stílus, ugyanazok a kifejezések, ugyanazok a fordulatok, a melyekkel minden más leveleiben találkozunk, míg Dreyfusnak összes leveleiben korrek francia stílus látunk.

gyogy a szerzője... az elnök... a bíróság... a hadgyakorlatok... a hadgyakorlatok... a hadgyakorlatok...

használták annak a hamis írást... Gense kijelenti, hogy a gyanus leveleket azért közzé tették... Demange sajnálja, hogy nem tartották vizsgálót... Milyen lesz az ítélet? Rennes, szept. 2. Dreyfus sorsa már eldőlt a hadbírók előtt... Sem Dreyfus multikori elítélését, sem Walsin-Esterházy felmentését nem jogosítják fel a hadbírók... A bíróság elhatározta, hogy Hartmann őrnagyot hétfőn még egyszer kihallgatja titkos ülésben.

semmiféle indító okot sem találtak, hogy a párisi osztrák-magyar katonai attasé tanúsított magatartása változtassanak... Mercier és Freycinet Dreyfusról. London, szept. 2. A Daily Mail rennesi levelezője tegnap kísérletet tett arra, hogy Mercier meginterviewolja a felől az állítólagos szándékát felől, hogy Angliába vonulna vissza... Milyen lesz az ítélet? Rennes, szept. 2. Dreyfus sorsa már eldőlt a hadbírók előtt... Sem Dreyfus multikori elítélését, sem Walsin-Esterházy felmentését nem jogosítják fel a hadbírók... A bíróság elhatározta, hogy Hartmann őrnagyot hétfőn még egyszer kihallgatja titkos ülésben.

Püspöki körút. Dr. Bartók György, a reformátusok erdélyi püspöke, egyházközlőjéről körútra indult... Barátosolt fénys diszbandérium kísérte Papozet községéig... Freycinet levelet írt a Figaro-nak, a melyben tiltakozik Monod állításai ellen... A kővárosi elnökség. Páris, szept. 2. A lapok nagyobb része azt hiszi, hogy Güterich ügyében döntő fordulat várható... Dreyfus csillaga. Páris, szept. 2. A Petit Bleu jelenti, hogy Mascart a párisi csillaga igazgatója az augusztus 26-27. közötti éjjelen egy új bolygócsillagot fedezett fel... VIDÉK. Igazságügyi palota Kolozsvárt. A kolozsvári törvényhatósági bizottság, az igazságügyi miniszter megkeresésére... UJDONSÁGOK. Személyi hírek Ferdinánd toszkánai nagyherceg tégnap délután 1 óra 45 perckor a bécsi gyorsonnal Budapestre érkezett... E. Kovács Gyula árvál. A M a nemzeti kultúra papja volt, a míg élt és a nemzeti eszme hősné emléktáblájának alapítóját... EGYHÁZ. Az antárságok új fősokája. Az a körülmény, hogy a néhai Berde Mózes végrendeletének érvényességét...

Az elhunyt nagy művészek elhagyott családját a nemzethez kell tartózkodnia... Az adakozást megkezdtek: Dr. Jókai Mór 200 koronával... László főherceg halálának évfordulója. Ma négy esztendeje dőrtült el az ágyai erdőben... Szelhám József főhercegnél. Alesuthban a minap egy elegáns férfi toppant be a főhercegi udvari titkári hivatalába... Lovassági hadosztálygyakorlatok. A Gánsdorff közlelőben Ottó főherceg hadosztályparancsnok vezetésével augusztus 31-én befejezték lovassági gyakorlatokat... Magyar orvosok a szék királynál. A magyar orvosok és természetvizsgálók vándorgyűléseinek egyik csoportja ma — mint egy távirat jelenti — Belgrád után Nist látogatta meg... EGYHÁZ. Az antárságok új fősokája. Az a körülmény, hogy a néhai Berde Mózes végrendeletének érvényességét...

Az elhunyt nagy művészek elhagyott családját a nemzethez kell tartózkodnia... Az adakozást megkezdtek: Dr. Jókai Mór 200 koronával... László főherceg halálának évfordulója. Ma négy esztendeje dőrtült el az ágyai erdőben... Szelhám József főhercegnél. Alesuthban a minap egy elegáns férfi toppant be a főhercegi udvari titkári hivatalába... Lovassági hadosztálygyakorlatok. A Gánsdorff közlelőben Ottó főherceg hadosztályparancsnok vezetésével augusztus 31-én befejezték lovassági gyakorlatokat... Magyar orvosok a szék királynál. A magyar orvosok és természetvizsgálók vándorgyűléseinek egyik csoportja ma — mint egy távirat jelenti — Belgrád után Nist látogatta meg... EGYHÁZ. Az antárságok új fősokája. Az a körülmény, hogy a néhai Berde Mózes végrendeletének érvényességét...

IDEGENEK NEVSORA. Hungaryi szálloda. Brian O. B. de neje London. White F. A. ...

NEMZETI SZÍNHÁZ. Budapest, 1899 szept. 3-án. Az arany ember. Eredeti dráma 5 felv., előző tételek 7 képből. Irta Jókai M.

CIRKUS HENRY. Igazgató és tulajdonos KOSCHKE HENRIK. A városligeti állatkertben. Ma vasárnap szeptember 3-án két nagy előadás.

Somossy Mulató. (Nagymező-utca). 36512. ALBRECHT FERENCZ bérlelő. Kezdeté 1/9 órákor. Vége 12 órákor.

KRAUSZ GUSZTÁV. Állam képe. okt. ének- és zenetanár. REFORM-zeneiskolája. A beírások naponta d. e. 10-12-ig és d. u. 3-5-ig folynak.

Elhaltak névsora 1899 szept. 2-án. Tatar A. 66 é. Utrol. Marcsink M. 48 é. Sopron-ug. 44. Verő E. 46 é. Úllig-ut. 46.

MAGYAR SZÍNHÁZ. Budapest, 1899 szept. 3-án. A fű vadászni jár. Bobczán J. Irta Georg Fejleszt. Ford. Mihály J.

SOMOGYI MÓR. Államig képzett előadó, zenetanár, zongoraművész. magán zene-konzervatóriumában.

FOLIES CAPRICE. VI. Révay-utca 18. sz. Die Champagnernymphé. Leitner H. műv. 9 órákor. Est megkezdő: 9 órákor.

HUNGARIA. Ma este az étteremben Berkes Béla. SZÁLLODA. Vizitálás, 1899. szept. 2-án.

SZÍNHÁZAK ÉS MULATSÁGOK. M. KIR. OPERAHÁZ. KISFALUDYSZÍNHÁZ. BUDAI SZÍNHÁZ. Budapest, 1899 szept. 3-án.

VAROSLIGETI SZÍNHÁZ. Igazgató Föld Zsigmond. Budapest, 1899 szept. 3-án. Két előadás.

Fontos joghallgatok részére. Kitiűn ebéd, 4 tál étel havonta 12 frtért VIII. rap-utca 13. vendéglő.

ÖZV. JONKESCU GABRIELLA. Erzsébet-körút 14. az énekoktatást szeptember 1-én kezdte meg.

III. Kőröseként váll. részv. Adria m. kir. tengeri hajózat r. t. ...

Table with multiple columns: II. Más kötések, III. Záloglevelek és kölcsönköt., IV. Előrejelzett kiadások, V. Határidőre, VI. Különböző termények, VII. Értékpapírok, VIII. Értékpapírok, IX. Értékpapírok, X. Értékpapírok, XI. Értékpapírok, XII. Értékpapírok, XIII. Értékpapírok, XIV. Értékpapírok, XV. Értékpapírok, XVI. Értékpapírok, XVII. Értékpapírok.

Heim-féle Meidinger-kályhák. A feltaláló Dr. Meidinger tanár által kizárólag jogosított HEIM H., Budapest és Bécs.

Vadászat és halászat borbéradása. Máramaros vármegyében Felső-Vissó határában fekvő, Felső-Közép-Vissó községkötésge tulajdonát képező, mintegy 24000 kat. holdnyi erdőterületen gyakorolható vadászat és halászat...

Csokoládé. Mindenütt kapható. SUCHARD. Cacao.

„Ideg-és nemi betegségek”. Hirneves hydro-elektroterapiai rendelő-intézetét Budapest, Teréz-körút 44. I. em.

Magy. kir. államvasutak üzemeltetőség Szegeden. 25097/99 I. szám. Pályázat. Az alulírott üzemeltetőség bróli magyar nyelvű elemi iskoláján betöltendő két tanítói állásra pályázatot hirdet.

HIRDETMÉNY.

Az alább megnevezett állomásokon elhelyezett cs. és kir. közös hadseregbeli csapatok élelemszükségleteinek biztosítása iránt.

A tárgyalás tartatik

Table with columns for station names (e.g., Trencsén, Nagyszombat), dates (1899, 1900), and quantities of supplies like flour (kenyér) and grain (zab). Includes sub-sections for 'Cs. és kir. hadsereg' and 'Mint fent'.

Észrevétel

A) A tartalék-készlet harmincnapig, az egész állományra számított folyó szükséglet mennyiségében iratik elő. Orléni akadályoknál a hadtest-hadbiztoság kivételesen megengedi a bérlelnek, hogy az 5-10 napi liszt-szükséglet egyenértékű ideiglenesen liszt helyett kenyérnek való gabona alakjában tartsa készletben.

1. A császári és kir. közös hadsereg-csapatok fent kimutatott élelmi szükségleteinek biztosítása végett a táblázatban megjelölt napokon, kizárólagosan írásbeli ajánlatok útján, nyilvános tárgyalás fog tartatni.

11. A szállítási feltételek fizetésben foglaltak betartására már ajánlatának benyújtásával minden ajánlattevő kötelezve van nézve is a szállítási ártól függetlenül és elkülönítve — ajánlat teendő.

Ajánlati minta.

1 korona bélyeg. Én alulírt az 1899. évi szeptember hó 1-én, 3283. szám alatt kelt hirdetmény alapján ezen ajánlatomnál fogva kötelezem magamat, az N. állomáson s az ahhoz tartozó helyiségekben szükséges:

KIS HIRDETESEK

Minden hirdetésre felvételkor... TELEFON 6354

TELEFON 6354.

Csak oly levelekre válaszolunk, melyekkel a válasza szükséges levelbelyeg vagy levelezőlap bekezdettik és a hirdetés alatt álló száma közöltek.

Kis hirdetések

Ezen hirdetés rovata minden... Breuer nővérek... Burger Vilmosné... Deutsch Julia... Nemecsek A... Toldi Lajos... Kiadóhivatali üzenet... Eladás... pénz-szekeréyek

Eladom olcsón

Élelőkhöz kávéház... Eladó ház Újpesten... Eladó múzeum... Inas... Stábil gépész... Új találmányaimat

Vétel.

Keresek birtokot... Alkalmazást nyer... Alkalmazást keres... Kezelőgondnatiszt... Négyes kocsis... Inas... Stábil gépész... Oktatás... Kereskedelmét

Fiatal házaspár

gyermektervezés... Alkalmazást nyer... Alkalmazást keres... Kezelőgondnatiszt... Négyes kocsis... Inas... Stábil gépész... Oktatás... Kereskedelmét

Nevelőnők

gyermektervezés... Alkalmazást nyer... Alkalmazást keres... Kezelőgondnatiszt... Négyes kocsis... Inas... Stábil gépész... Oktatás... Kereskedelmét

Erényi-féle

gyermektervezés... Alkalmazást nyer... Alkalmazást keres... Kezelőgondnatiszt... Négyes kocsis... Inas... Stábil gépész... Oktatás... Kereskedelmét

4 1/2 k° Kávé

Cuba kávé... Mokka kávé... Jáva kávé... Gyógy kávé... Belák István... Bauer Nándor... Átköltözések... szabad. butorkocsikkal... 800 hold körüli... szalonba bérletet...

„Méh”

enyedi m. k. pénzügyigazgató... Grötzer-féle... Pályázatok... 800 hold körüli... szalonba bérletet...

Grötzer-féle

enyedi m. k. pénzügyigazgató... Grötzer-féle... Pályázatok... 800 hold körüli... szalonba bérletet...

Kiadóhivatali üzenet

Tudakozásunkon csak... Eladás... pénz-szekeréyek

Eladás

Hazánlt az új... pénz-szekeréyek

Stábil gépész

Stábil gépész... Oktatás... Kereskedelmét

Oktatás

Oktatás... Kereskedelmét

Kereskedelmét

Kereskedelmét

Grünwald Adolf

Grünwald Adolf... DUDAPESTEN... V. Korall-utca.

Borsajtó

Borsajtó... DUDAPESTEN... V. Korall-utca.

Országos vásár

Országos vásár... DUDAPESTEN... V. Korall-utca.

800 hold körüli

800 hold körüli... szalonba bérletet...

GÖZEKÉKET, GÖZHENGEREKET... JOHN FOWLER & Co. Budapest-Kelenföldön

OVÁS! Richter O. E. és Társa... Budapest-Kelenföldön

Gymnásiumi érettségire... SZIMANYI S. nyug. tanár és igazgató... EUCALYPTUS SZAJVIZ

ALAGI SZEPTEMBERI VERSENYEK... Vasárnap, szeptember 3-án. I-só nap. D. u. 3 órakor.

Table with 2 columns: Rank, Name, Points. 3.00 I. Eladók versenye...

Table with 2 columns: Rank, Name, Points. 3.35 II. Rubel akadályverseny...

Table with 2 columns: Rank, Name, Points. 4.15 III. Kiserleti akadályverseny...

Table with 2 columns: Rank, Name, Points. 4.55 IV. Nono gátverseny...

Table with 2 columns: Rank, Name, Points. 5.35 V. Kétes nyeretlenek eladóversenye...

Table with 2 columns: Rank, Name, Points. 6.10 VI. Szeptemberi díj...

Magyarhon első, legnagyobb és legelőbb hírnevű óraüzlete... Brausweiller János

Hirdetések... November 1-éig... GELLÉRT JÓZSEF és TÁRSA

MEINDINGER... EHRICH J. és H. Budapest, IX., Lónyay-utca 15. sz.

Ki ne volna kíváncsi a jövőjére? A cigány-jósnó... a kártyahúzás és kártyavetés művésze

Ariéjtési hirdetmény... A Jász-Nagy-Kun Szolnok vármegye törvényhatósága

LAMPÉL R. (Wodianer F. és Fiai) VI. ker., Andrásy-utca 21. szám.

Egyenruházati intézet... LIGETI M. IV., Keeskeméti-utca 2. sz.

Vérszegények és lábbadozók... Serravallo Chinabort

Titkos betegségeket... DR. GARAI ANTAL

Nepszer ÚTMUTATÓ... Nepszer ÚTMUTATÓ

Borszítő- vagy Must-eladás!... Borszítő- vagy Must-eladás!

Bagossy királyi tanácsos, alispán.

Bagossy királyi tanácsos, alispán.

Bagossy királyi tanácsos, alispán.

1899. SZER... Budapesti... Telefon... Ezen hirdetés... Ma nyit... hozza... tekintet... alföldi... van arra... gyen a... nép, dölge... beszünt... tellengézi... Ilyen az... ahhoz, h... fejlődé... a fejlett... jon messz... szempont... központja... választott... helyéül... Szeged... bizalomra... megféle... csületté... zán péld... szedés v... Az ország... ezért a n... ugyszólva... mas társ... és megp... egész n... gyermeke... meg az... derek vá... támogat... ráfordított... kodott... A nagy... elegendő... egész ny... ha pillana... is fognak... csi diad... esztendő... fokra tud... ma nyeri... magukkal... dicőséges... végeztek... Nézzé... mely tanu... denkének... csak némi... Bud... Szécs... tereinek... este... orok... Valami... ban, hogy... Imhol, t... minden... a meggyő... gos szerte... kel ezelő... Sulyos egy... és szomor... trófa nék... a mi ma... Uj élet... gyott vissz... szep város... paloták; a... szep utca... Szeged lak... is azt a... moru elak... lett, nagy... nebb lett... dem... szen vége... az áldozat... vitte r... miről az... fogják kihe... Hála a r... és város... és legnagyobb... és egészség... nézni... Konzerv... egészen... sóságra n... és szep... Dem i... a...